

ПРЕДГОВОРЪ.

Имамы вече нѣколко издания разны книжки за четение, прѣведени по-май отъ чюжды книги или по подражяние на чюжды книги кроены, прѣкрояваны и издаваны, за да се учятъ по тѣхъ нашитѣ дѣца; това не ми ся вижда да е толкозь хубаво и изгодно.

Както човѣкъ отъ човѣка, така и народъ отъ народъ различя. Всякой народъ ся е развивалъ споредъ положението, което е завземалъ и споредъ състоянието, въ което ся е намиралъ. Всякой народъ, въ своето развитие, носи на себе си отпечатъкъ-тъ на происхождението си и на миналый си животъ, които ся отразяватъ въ духътъ му, въ умственны-тъ му качества и способности, на които пръвъ и главенъ резултатъ е языкътъ който говори: първата тая и главна особенностъ и разлика на народъ отъ народъ.

Наистинж развиванието на единъ народъ както, и на единъ човѣкъ, обыкновенно става чрѣзъ по-ражавање на други по-развити отъ него; но трѣба добръ да ся внимава да ся не замървя съвсѣмъ сж-ществующата разлика и да ся пази, щото, въ подражявање на чюждото, да ся неизмѣстямы съвсѣмъ отъ положението си, та да останемъ безъ да имамы собственж почва, дѣто да можемъ да положимъ основж за градение на своето, като особенъ народъ, сж-ществование. Отъ това слѣдува, че развиванието на всякой народъ не трѣба да ся удалечява твърдъ много отъ собственното му положение и състояние и отъ задоволяванieto на особеннытъ нужды, които бы тѣ изисквали; а не чрѣзъ подражяние само на чюждото, на което положението, състоянието и нуждытъ сж съвсѣмъ други.